

Podstata	a zde ustanovil!	v bezpečí dvora svatosti.
Božích tajomstiev	Při Bohu,	Avšak zbaven
na cestách vzostupu	Svrchovaném Ochránci,	esence tajemství
oznámená pre tých,	Sebeudržujícím,	Jeho moudrosti,
ktorí sa túžia priblížiť	Všemocném!	keré jsme ti
k Bohu, Všemohúcemu,	Kdybych,	vštípili pod závoji
Večne Odpúšťajúcemu –	odkryl tvým zrakům	těchto požehnaných
požehnaní spravodliví,	brány tohoto města,	a srdceryvných slov,
ktorí pijú zhlboka	keré bylo navrženo	nedokázal bys
z týchto kryštálových prúdov!	pravou rukou	získat ani
ON JE POVÝŠENÝ,	moci a síly,	špetku z oceánů
NAJVYŠŠÍ!	uzřel bys,	božích vědomostí,
Kdokoliv vstoupí	co žádný před tebou	nebo krystalových proudů
do tohoto města,	nikdy nespáčil	božské síly
obsáhne všechnu vědu,	a byl bys svědkem toho,	a byl bys zapsán
dříve než bude zkoumat	čeho žádná jiná duše	v Mateřské Knize,
její tajemství	nikdy nebyla.	skrze Pero jednoty
a z větví jejich stromů	Porozuměl bys	a Prstem Božím,
získá vědomosti	těm nejnejasnějším znakům	mezi nevědomými.
a moudrost	a nejzáhadnějším	Nebyl bys
zahrnující	podtextům	schopen pochopit ani
taková tajemství	a jasně bys uzřel	jediné slovo z Knihy,
svatého panování,	záhady počátku	nebo jediný projev
jaká jsou uložena	z hlediska konce.	Příbuzenstva Božího,
v pokladnicích stvoření.	Všechny záležitosti by se	týkající se tajů
Blahoslaven buď Bůh,	pro tebe staly snadnými,	počátku
jeho tvůrce a navrhovatel,	oheň by se proměnil	a konce.
nadevše to,	ve světlo, vědomosti	Ó ty, kterého jsme
co uvedl v život	a požehnání	zevně nikdy nepotkali,
	a setrval bys	jehož však přesto

vnitřně opatrujeme	jehož brány jsou	nikdy nezmizí.“
v našem srdci!	vyrobeny z diamantů	Jak je jasné a zřejmé
Bud' spravedlivý ve svém	nesmrtelnosti	tvé vznešenosti,
soudu a představ se	a jehož země	tato slova
tomu, kdo tebe hledal	vydává vůni	navenek znamenají, že
a tebe poznal,	božské štědrosti.	Knihy Evangelia
i kdybys jej nehledal	Poté, co ti byla předána	zůstanou
a neznal jej:	pod bezpočtem	v rukou lidí
Najde se nějaká duše,	závojų utajení,	do konce světa,
kteřá by objasnila	určitá skrytá tajemství,	že jejich zákony
tato slova s tak	se nyní vracíme	nebudou zrušeny,
přesvědčivými argumenty,	k Našemu objasnění	a jejich svědectví
jasnými svědectvími	dávných Knih,	nebudou anulována,
a neomylným podtextem,	aby snad	a že vše, co bylo
aby přinesla mír do srdce	tvé nohy neuklouzli	přikázáno, předepsáno,
hledajícího a ulevila	a abys mohl obdržet	nebo nařízeno,
duši naslouchajícího?	s úplnou jistotou	tak přetrvá navěky.
Ne, při Jediném,	díl, který na tebe uložíme	Ó můj bratře!
v rukách Kterého	z dmoucích se oceánů života	Posvěť svoje srdce,
je Moje duše!	v říši jmen	osvěť svoji duši
Nikomu není dáno se napít	a atributů Boha.	a zostří svůj zrak,
ani kapky rosy z toho,	Je zapsáno ve všech	abys mohl zachytit
pokud nevstoupil	knihách Evangelia,	sladké zvuky
do tohoto města,	že Ten, kdo je Duchem,	Ptáků Nebe
města jehož základy	hovořil slovy	a melodie
spočívají na horách	čistého světla, ke svým	Holubic svatosti
rudě zbarveného rubínu,	učedníkům promlouvajíc:	trylkující
jehož zdi jsou vytesány	„Vězte, že Nebe	v Království věčnosti,
z chryzolitu	a Země mohou vymizet,	a snad porozumět
božské jednoty,	ale má slova	vnitřnímu významu

těchto promluv a jejich skrytým tajemstvím. Protože kdybys interpretoval tato slova podle jejich vnějšího významu, nemohl bys nikdy dokázat pravdu o původu Toho, kdo přišel po Ježíšovi. Můžeš skutečně slyšet učené a pošetilé lidi vyjadřovat stejně námitky i dnes, říkajíc: „Slunce nepovstalo ze západu, ani křikloun nezakřičel mezi Zemí a Nebem. Voda nezaplavila určité země; Dajjál se neobjevil; Súfyání nepovstal; ani nebyl spatřen chrám na slunci.“ Když byl ohlášen Den vzkříšení a zazněla trumpeta a všichni	obyvatelé Země a Nebe se shromáždili a byla stanovena rovnováha, most byl položen, byly seslány verše, Slunce zazářilo, hvězdy byly zakryty, duše byly přivedeny k životu, zavál dech Ducha, andělé byli seřazeni do řad, Ráj se přiblížil na dosah a Peklo vzplanulo! Všechny tyto věci již nastaly a přesto k dnešnímu dni to žádný z těch lidí nerozpoznal! Všichni leží jako mrtví ve svých vlastních clonách, vyjma těch, kdo věřili a uchýlili se k Bohu, kdo se nyní radují v Jeho nebeském ráji a kdo krácejí cestou Jeho dobra-potěšení.	Zastřena, přitom jak zůstává sama v sobě, většina lidí nedokázala zachytit sladké přízvuky svatosti, vdechovat vůni milosrdenství, nebo hledat vedení, jak nařídil Bůh, od těch, kdo jsou strážci Písma. Prohlásil, a Jeho slovo, vskutku, je pravdou: „Požádáš proto ty, kdo jsou strážci Písma, pokud je neznáš.“ Avšak oni se od nich raději odvrátili a místo nich následovali Sámirí jejich vlastních lichých fantazií. Tak zbloudili daleko od milosti svého Pána a nedokázali dosáhnout Jeho krásy v den Jeho přítomnosti. Protože On k nim nepřišel dříve
--	--	--

se znakem	slyšel nářky	se změnila ve smutek
a svědectvím od Boha,	obyvatel Nebe;	v rudé zemi
než titíž lidé,	a kdybys odstranil závoj	a hlas
kteří netrpělivě čekali	před svýma očima,	slavíka
den Jeho zjevení,	spatřil bys	ve zlaté říši
kdo Jej volali	služky Nebe	utichnul.
ve dne	zmožené	Obestřela je strast
i v nočních hodinách,	a svaté duše přemožené,	pro to, co jejich ruce
kdo Jej prosili,	bušící na své tváře	vytvořily a pro to,
aby je shromáždil	a padlé ve špíně.	co spáchali!
v Své přítomnosti	Běda, běda, pro to,	Naslouchali pak tomu,
a zajistil, aby	co postihlo Toho,	co o nich
mohli položit své životy	Kdo byl zjevením	promluvil Nebeský pták
na Jeho cestu,	Boha samotného,	v nejsladších
byli Jím správně vedeni	a pro to,	a nejskvělejších přízvucích
a osvětlení Jeho světlem –	co musel On	a v nejdokonalejších
titíž lidé Jej zatracovali	a jeho milování vytrpět!	a nejvznešenějších melodiích,
spílali Mu	Lidé	promluvě,
a dopustili se na Něm	jím způsobili,	kteřá je bude plnit
takových krutostí,	co žádná duše nikdy	lítostí od nynějška,
kteřé přesahují obojí	druhé nezpůsobila.	„do dne, kdy lidstvo
mou schopnost vypovědět	Běda, běda!	stane před Pánem světů“:
a vaši schopnost slyšet.	Ta nesmrtelná Bytost seděla	„Ačkoliv se
Samotné mé pero	v ponuré špíně,	dříve modlili za vítězství
nyní nařikalo	Svatý duch nařikal	nad těmi, kdo
a inkoust bolestí plakal	v útočišti slávy (Boží),	nevěřili, přesto,
a nařikal. Při Bohu!	pilíře	když k nim přišel Ten,
Kdybys naslouchal	trůnu ve vznešené říši	o Kterém měli znalost,
svým vnitřním uchem,	se rozdrořily,	neuvěřili v Něj...
vpravdě bys	radost světa	Takové jsou vskutku

jejich poměry a schopnosti	Pero vepsalo	prohlásil, požadoval
v jejich marném a prázdném	prastará tajemství	a nařídil,
životě. Zakrátko budou	jmen Jeho Pána,	i kdyby nařídil
uvrženi do ohně soužení	Povýšeného, Nejvyššího.	aby moře bylo souší,
a nenajdou nikoho, kdo	Snad budeš	nebo nazývat Zemi
by jim pomohl nebo ulevil.	zapsán	jako Nebe,
Ó ty, jenž jsi zmíněný	ve svatých Deskách	nebo že minulé leží
v tomto roztaženém svitku	mezi těmi,	nad pozdějším nebo pod ním,
a kdo, uprostřed	kdo jsou dobře ujištěni.	nebo nařídil jakoukoliv
pochmurné temnoty,	Ó vy, kdo stojíte	změnu či transformaci,
kteřá nyní zvítězila,	před Mým trůnem a přesto	protože On, vskutku,
jsi byl osvěcen	si toho nejste vědomi!	si je vědom božích tajemství,
nádherami posvátné Hory	Vězte, že kdo usiluje	neviděných jemností
na Sinaji	změřit výšiny	a nařízení Boha.
božského zjevení!	božích tajemství,	Kdyby lidé
Očisti své srdce	musí se snažit do posledního	všech národů
ode všech rouhačských	zbytku svých sil	dodržovali to,
šepotů	a schopností pro svoji Víru,	co bylo zmíněno,
a zlých narážek,	že cesta	záležitost by se pro ně
kteřé jsi v minulosti slyšel	vedení mu může	stala prostou a taková
a pak budeš moci vdechovat	být objasněna.	slova a podtexty
sladké požitky věčnosti	A kdyby někdo potkal	by je nezadržely
od Jozefa	Toho, Kdo by tvrdil,	od oceánu
z věrnosti,	že pochází od Boha	jmen a atributů Boha.
získat přístup	a kdo by držel	A kdyby lidé
do nebeského Egypta	svědectví Svého Pána	znali tuto pravdu,
a vnímat vůně osvěcení	jež nemůže lidská moc	neodmítali by
z této jasné	vytvořit, ten by Jej	Boží laskavosti,
a zářivé Desky,	musel následovat	ani by nepovstali proti,
Desky, do které	ve všem, co by	nehádali by se,

a neodmítli by Jeho Proroky.	brány milosti se	bez přátel, bez pohodlí,
Podobné pasáže	otevřely	pomoci, nebo podpory,
lze také nalézt v Koránu,	před jeho tváří	který vložil všechnu
kdyby byla záležitost	a vánky prozřetelnosti	svou důvěru v Boha
pečlivě prozkoumána.	jej mohly unášet.	a který vždy prohlašoval:
Věz, navíc, že	A když vepíše	„Vskutku
skrže taková slova	do své duše	náležíme Bohu
Bůh zkouší Svě služebníky	to, co jsme	a k němu se navrátíme.“
a prosívá je,	mu předali	
oddělujíc povznesené	o podstatě vnitřního	
od světských,	významu a vysvětlení,	
zbožné od zhýralých,	pronikne do všech	
vykonavatele dobra	tajemství a podtextů	
od dělníka zlotřilosti	a Bůh propůjčí	
a tak dál.	jeho srdci	
Tak Holubice	božský klid	
svatosti prohlásila:	a zapřičiní, že se	
„Myslí si lidé, když	stane jedním z těch, kdo	
řikají „věříme“, že budou	jsou sami se sebou v míru.	
ponechání jen tak,	Podobným způsobem	
bez toho, aby to prokázali?“	pak obsáhneš význam	
Tomu, kdo	všech nejasných veršů,	
putuje cestou Boží	které byly seslány	
a toulá se	ohledně otázky,	
v Jeho směru, přísluší	kterou jsi položil	
odloučení ode všech,	tomuto Služebníku,	
kdo jsou v Nebi	který zůstával	
a na Zemi.	v křesle pokory,	
Musí se zřící všeho	který kráčel	
vyjma Boha, aby snad	po Zemi jako vyhnanec	